

ZPRAVODAJ MĚSTYSE STÁDLEC

PRO OBCE HÁJKY, KŘÍDA, SLAVŇOVICE, STÁDLEC A STARÉ SEDLO

2/2024

ÚNOR 2024

15. ROČNÍK

Periodikum vydáváno a šířeno prostřednictvím internetu!

Milí sousedé, přátelé, spoluobčané,

měsíc je opět u konce a je tedy čas na nové číslo obecního zpravodaje. Věřím, že díky němu můžete být dobře a aktuálně informováni o všem, co se v obcích stalo, co se právě děje nebo se připravuje.

Dny se pozvolna prodlužují a zimní období brzy vystřídá jaro a s nimi přijdou velikonoční svátky. Období maškarních průvodů či karnevalů a plesové sezóny, jenž tradičně uzavírá ples městyse, vystřídají poznávací a naučné zájezdy na Temelín nebo Blata. Pro milovníky sportu se zahájí již dlouho očekávaná fotbalová sezóna na hřišti pod Hájkou a sbory dobrovolných hasičů se pomalu budou připravovat na okrskovou soutěž.

Ale nejen tyto akce jsou pro mnoho z nás kulturním obohacením, nýbrž i čtení knih a návštěva jedné z našich knihoven může být příjemným zážitkem. Nabízím Vám proto porovnání návštěvnosti a využívání našich knihoven s okolními v našem regionu. Úspěšnost knihovny ovšem záleží na mnoha faktorech – počtu obyvatel v obci, možnosti financování, vybavení knihovny a v neposlední řadě v přístupu a šikovnosti knihovnice. Díky tomu se některé naše knihovny staly velmi oblíbeným místem nejen za účelem vypůjčení knih, ale zároveň místem k setkání se sousedy a přáteli, za což já osobně jsem moc ráda.

Dita Jírovcová
místostarostka městyse

Knihovna (rok 2023)	Počet obyvatel	Čtenáři celkem	Výpůjčky celkem
Stádlec	587	65	3021
Křída	73	15	299
Staré Sedlo	90	9	62
Slavňovice	55	13	78
Dražice	836	36	1432
Řepeč	297	32	639
Rataje	212	15	189
Dobronice u Bechyně	116	14	552
Skrýchov u Opařan	119	12	162

Zdroj: Městská knihovna Tábor

* Počty obyvatel jsou čerpány z Českého statistického úřadu k 1.1.2023.

* V roce 2023 regionální oddělení MěK Tábor poskytlo místním knihovnám 188 výměnných souborů s 26 168 svazky knih v celkové hodnotě 5 835 054 Kč.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

V únoru oslavili svá životní jubilea tyto spoluobčané:

❖ Pavel Klasna - Křída	65 let
❖ Josef Vančura - Stádlec	89 let
❖ Elena Pincová - Stádlec	80 let
❖ Jiřina Řezáčová - Křída	75 let

Zdroj: Matriční úřad městyse Stádlec

Všem oslavencům srdečně blahopřejeme!

NAPSALI NÁM

TJ SOKOL STÁDLEC

Jarní fotbalová příprava je v plném proudu. Poslední víkend v únoru dohrály děti turnaj zimní ligy v Chýnově. Mladší příprava vyhrála skupinu o 6-10. místo. Starší příprava obsadila 10. místo. Mladší žáci se dostali do finálové skupiny, kde obsadili 5. místo. Všechny děti trénují dvakrát týdně v

tělocvičně v Opařanech nebo v Dražicích a na víceúčelovém hřišti v Řepči. Starší žáci s dorostem trénují společně s Bechyní taktéž 2-3x týdně na umělém trávníku v Bechyni. Na měsíc březen jsou naplánované přípravné zápasy. První domácí zápas odehraje dorost 31.03. od 10 hodin ve Stádlci. První zápas odehrají muži 7.4. 2024 od 15 hodin v Radeníně. Mladší a starší příprava zahájí sezonu ve čtvrtek 4.4. od 17 hodin na hřišti ve Stádlci proti týmu z Větrov, mladší žáci 7.4. od 16:30 hodin ve Větrověch. Všichni fanoušci fotbalu jsou na zápasy TJ Sokola Stádlec v novém roce srdečně zváni.

Text a foto: Víta Kouba

MASOPUST – STÁDLEC 2024

3.2. jsme se zúčastnili masopustního průvodu ve Skalách u Protivína. Poprvé jsme přijeli podpořit další spolek maškar, který jezdí i k nám do Stádlce. Masopust byl zahájen výbornými vepřovými hody, které byli doprovázeny vtipnými scénkami. Následoval průvod až do nedalekých Budičovic. Cesta byla dlouhá s mnoha zastávkami na občerstvení. Moc jsme si to užili. Příští rok, určitě nevynecháme.

10.2. se konal masopustní průvod v Milevsku. Jako každý rok jsme Maškary Milevsko podpořili svou účastí v průvodu.

24.2. se ve Stádlci zakončila sezóna masopustů. Sešlo se kolem 35 masek a atmosféra byla výborná. Čekalo nás mnoho zastávek s občerstvením. Počasí nám přálo a i naši kolegové z Milevska si den pěkně užili v doprovodu tradiční muziky.

Text a foto: Michaela Kohoutková

MŠ A ZŠ STÁDLEC SLOVEM I OBRAZEM

Mateřinka

Únor je obvykle ve znamení karnevalů, a tak i u nás proběhl jako každý rok. Tentokrát to bylo 14. února. Dalším z barevných dnů byl Den fialový a tak 21. února byly vidět v této barvě módní doplňky všeho druhu. Ten samý den k nám zavítalo divadélko z Prahy. Netradiční podání tří pohádek plných legrace a žonglování se všem / školčata, žáci školy i učitelé/ líbilo. Divadélko

Šapitó k nám má cestu otevřenou a v brzké době určitě domluvíme další vystoupení. A na samotný závěr února /29.2./ jsme si připravili exkurzi předškoláků do školy, kde si vyzkouší, co to obnáší být školákem, poznají nové prostředí, práci s dotykovou obrazovkou ...

Škola

Ve škole se především učíme...A tak nás čekalo 31. ledna pololetní vysvědčení. Pro prvňáčky první. Kromě klasické výuky probíhá mnoho aktivit školní družiny tematicky zaměřených, které si připravují samotní žáci pro své spolužáky. Také se pomalu začínáme připravovat na školní kolo v poezii /12.3.2024/. Na konci března /27.3./ se totiž v domě dětí a mládeže koná kolo okresní a rádi bychom opět byli u toho. Ani u nás jsme nezapomněli na srdíčkový den (Valentin). Podobně jako v mateřince tak i ve škole proběhl karnevalový den v maskách a kostýmech, a to od ranních hodin ve čtvrtek 15.2. až po odchod ze školy z družiny. Tam také probíhal hlavní karnevalový rej s občerstvením. Následující den byl z části zaměřen na přípravu svačinky. Mléčné neochucené výrobky z projektu Mléko do škol / tvarohy, jogurty.../ si žáci podle svých chutí doladili přineseným ovocem/ banán, jablko, borůvky/. Našlehané, lehce oslazené a nazdobené to opravdu chutná o mnoho lépe! O divadelním představení divadla Šapitó jsme se již zmínili, školáci byli opravdu nadšeni /hra na kytaru, písničky, vtipné crazy pohádky, žonglování/. V pondělí 26. února žáci 1. až 3. ročníků navštíví tábořské divadlo – adaptace klasických „Potkali se u Kolína,,.

A co ještě? O tom, jak dopadlo setkání bývalých žáků školy 28. února vás budeme informovat příště, protože do uzávěrky zpravodaje se tato akce nestihla.

A co nás čeká:

V týdnu od 4.3. (pondělí) do 10.3.2024 jsou Jarní prázdniny.

Velikonoční prázdniny připadnou na čtvrtek 28. března 2024.

V těchto dnech bude i MŠ mimo provoz.

Den otevřených dveří ZŠ a MŠ Stádlec 19. a 21. 3. 8.00 - 10.00 - Přijďte se podívat do výuky v MŠ i ZŠ

Zápis do 1. ročníku ZŠ Stádlec 4.4. 2024 od 15.-17. hodin

Pro školní rok 2024/25 se týká zápis dětí narozených 31. 8. 2018 a starších. Přijato může být i dítě narozené:

- a) od 1. 9. 2018 do 31. 12. 2018 - s doporučujícím vyjádřením ŠPZ /Školské poradenské zařízení/
- b) od 1. 1. 2019 do 30. 6. 2019 - s doporučujícím vyjádřením ŠPZ a odborného lékaře

S sebou k zápisu přineste: 1) Rodný list dítěte 2) OP zákonných zástupců - přihlášku podepisují oba zákonní zástupci 3) V případě žádosti o odklad také „Doporučující posouzení ŠPZ a odborného lékaře nebo klinického psychologa. Přihláška bude k dispozici v MŠ od 11.3. a ke stažení na webu školy, včetně bližších informací. Pro zápis není účast dítěte povinná.

A co na závěr: Informace o květnovém termínu zápisu do MŠ Stádlec zveřejníme v příštím čísle. Pro příští školní rok 2024/25 bude kapacita naší školky volnější, a tak bude možnost přijmout i děti nespádové. Pokud tedy víte o někom, kdo by přivítal menší mateřinku, dejte mu vědět. Pro příští školní rok je personální zajištění školky zajištěno: dvě učitelky MŠ a školní asistentka. Provoz od 6 do 16 hodin.

Co se týká základní školy, ani tady nepředpokládáme žádné změny / dva učitelé, družina zajištěna od 6 do 16 hodin. Dále je pro příští školní rok opět zajištěna asistentka pedagoga.

<https://zsmsstadlec.webnode.cz/>

navštivte i naše aktualizované fotogalerie:

<https://zsstadlec.rajce.idnes.cz/>

<https://msstadlec2.rajce.idnes.cz/>

Text: V. Doležal, Foto : V. Doležal, P.Véle, Z. Kovářová

NA CO SE MŮŽEME TĚŠIT?

- ❖ 23.3.2024 od 19:30 hod. – Ples městyse Stádlec – Stádlecká restaurace. Vstupenky jsou k prodeji na úřadě městyse.
- ❖ 20.4.2024 od 10:30 prohlídka JE Temelín
- ❖ 2.6.2024 od 7:00 výlet do přírodní rezervace Blata – Tábořsko

POJĎME SI PŘIPOMENOUT TROCHU HISTORIE

Strakonický hrad se tyčí na kamenném ostrohu nad soutokem Otavy a Volyňky ve stejnojmenném jihočeském městě. Mohutný hrad s gotickou věží Rumpál je rozhodně nepřehlédnutelnou dominantou Strakonice. Hrad byl založen pravděpodobně ve 13. století rodem Bavorů, a to na místě starého pohřebiště. Právě Bavorové ze Strakonice darovali část hradu johanitům (řádu maltézských rytířů), s jejichž jménem byl poté strakonický hrad provázán na dlouhá staletí. Strakonice se staly sídlem velkopřevorů řádu a od roku 1402 až do 20. století jim patřil celý hrad. Milí přátelé, to je další pozvánka k návštěvě, kde se dozvíte mnoho z jeho historie a pověstí. Jedna z mnoha

Strakonickém převorovi,

kterak pro svou kratochvíli obrovské dudy udělat nechal a jak po světě vozit je dal, aby všichni ten div viděli

Strakonický hrad patřil maltézskému řádu, který tu měl kdysi komendu. Jedním z jeho převorů se stal také pan Jan z Rožmberka. Byl to pán ještě mladý a bohatý, proto svou rytířskou řeholi nebral tak vážně. Za jeho vlády na Strakonících bylo veselo. Převor byl víc na koni než v kostele. V jeho dvoře bylo plno všelijaké čeládky a rytířů, kteří se sem za pánem z Rožmberka jenom hrnuli, protože je táhlo dobré bydlo. Do kostela chodili jenom o velkých svátcích, jinak si žili blahobytně a vesele, s mečem po boku jezdili po kraji. Kde se strhla nějaká půtka a řež, vždycky tam páni byli a bojovali statečně. Lidé se jim nejraději vyhýbali na sto honů. Ke královskému dvoru došla jednou zvěst o všech těch prostopášnostech na Strakonících, o velkých lovech, hostinách a panských frejích. Král se na převora velmi rozzlobil a rozhodl se, že ho příkladně pokárá. Ale na Strakonících se brzy dověděli, že je někdo u krále pohaněl. Nejvěrnější rytíři se hned u převora

sešli a radili mu: „Milosti! Musíme něco udělat, abychom si krále zase udobřili. On nám stejně závidí dobré živobytí a panstvo kolem něho také. Jistě by rádi na nás pošťvali i samého papeže.“ Převor jim musel dát za pravdu, ale smlouvat s králem se mu nechtělo, ani ho uplácet velkými dary. „Už jsem o tom také přemýšlel, páni bratři!“ řekl převor Jan. „A když jednou do roka vystrojíme hostinu pro chudý lid, uděláme toho pro svoji dobrou pověst víc než dost.“ „Jenom jednou do roka?“ podivil se upřímně a s lítostí jeden z rytířů. „Ano! Jednou do roka o Nanebevzetí Panny Marie vystrojíme hostinu za prodané zrna z podhradského pole. Při ní dáme každému, kdo přijde, jednu rybu, libru chleba a žejdlík piva. Na tu slávu pak pozveme všechny pány z dalekého okolí, aby se přijeli podívat k nám na Strakonice, jak milostivě jednáme.“ A bylo schváleno, co navrhl. O tom svátku sešlo se na Strakonících mnoho chudého lidu. Dlouho museli nejdříve stát u hradní brány, než je všechny pustili dovnitř. V kostele byla slavná mše a v lavicích se usadilo panstvo. Ti chudáci však zůstali venku. Když bylo po mši, na nádvoří u kamenného stolu už stály plné koše jídla a služebníci čekali na převora. Ten přišel v průvodu rytířů a panstva, které se tu sešlo, aby dosvědčilo převorův bohubilý skutek. Nejprve

všem požel, pak sám začal každému z chudých dávat po rybě a chlebu, ostatní rytíři mu přisluhovali. Zatím služebníci vyvalili ze sklepa mnoho sudů piva a začali je čepovat. Každý chudák dostal po žejdlíku, kdo měl odvalu a šel dvakrát, na přídatek dostal rákoskou, že chtěl strakonickou vrchnost obelstít. Byla to veliká podívaná, ale ještě větší byla potom panská hostina. V hradních komnatách teklo víno a pivo proudem. Stoly byly plné vybraného jídla. Páni nešetřili chválou a předbíhali se u převora v poklonách. „To bylo velkolepé, Milosti!“ šveholili jedni. „Tolik chleba, ryb a piva!“ vzdychali druzí. „Tolik škody, Milosti!“ spočítali jiní. Ale převor Jan byl spokojen, věrné přátele a sebe těšil, jak uměl nejlépe: „Pánbůh dal, pánbůh vzal. Budiž jeho jméno pochváleno! Všechno jsme udělali jenom k jeho chvále. Každý z nás má přece povinnost dělat dobré skutky.“ Ale tem chudým pomozeno nebylo. Bídu měli dál a práci pro ně nikdo neměl. Zato pánům, rytířům a převorovi nechybělo peněz. Měli jich plné truhlice a bylo je třeba také nějak utratit. Hostina tedy stíhala hostinu, radovánkám nebylo konec. Král se brzy doslechl o novém skutku strakonického převora a papeži na něho nežaloval. Musel ho pochválit. Na Strakonících ale zůstalo vše při starém, jen na věži Rumpálu hlídaly stráže bděleji, protože převorovy sýpky přetékaly obilím a mezi lidem byl hlad. Převorovi se však sláva zalíbila, a proto se rozhodl, že znovu své pány bratry a hosty překvapí. Jednoho dne dal k sobě zavolat několik rytířů z komendy a řekl jim: „Páni bratři, rozhodl jsem se, že znovu povznesu slávu našeho sídla v mysli všeho lidu. Dám udělat největší dudy na světě, aby nám vyhrávaly při hostinách ke cti a chvále.“ Když to rytíři uslyšeli, velice se divili. Něco takového by nikdy nikoho z nich nenapadlo. „To bude jistě bohulibá věc, bratře převore! Takové dudy i v kostele by pěkně zněly. Ale kdopak nám je udělá?“ „Copak v našem panství nemáme žádného dudáka?“ ptal se převor. „Vždyť pomalu v každé vsi je nějaký. Snad se mezi nimi najde někdo, kdo umí dudy udělat.“ A hned poručil, aby se jeho úředníci zeptali všech rychtářů, jestli o někom takovém nevědí. Jednoho dne se přece přihlásil na Strakonících odvážný ovčák. Když ho předvedli, převor se hned vyptával. „Ty by ses nebál tak veliké dudy nám postavit?“ Ovčák mačkal uctivě v rukách beranici a nevěděl, co by měl pánovi odpovědět. Sám už několik dud udělal, ale když za ním panský písař dojel a přemlouval ho, moc se mu k převorovi nechtělo. „Já jsem Matěj Vácha z hubenovského dvora, Milosti! Jsem ovčák a pasu tam Jeho Milosti stádo ovcí. Dudy dělám jenom v zimě po večerech, kdy není co jiného dělat.“ „Ale já Ti dovolím, abys na nich mohl pracovat celé dny. Stádo může zatím pást někdo jiný“ milostivě usoudil převor. „Já nevím, Milosti!“ vmlouval se opatrně ovčák. „Takové dudy jsem ještě nedělal a musel bych mít k tomu mnoho pomocníků, jinak bych se do takového velikého díla pustit nemohl.“ „Pomocníky si vybereš sám! Já chci slyšet rozumné slovo, kdy ty dudy uvidím na Strakonících,“ naléhal na něho převor. „Měly by být alespoň tak veliké, jako je panská stodola.“ Ovčák se zamyslel a v duchu počítal co a jak, potom kývl. „Dobrá, Milosti! Já to zkusím, ale musí mi náš správce k tomu dát všechno, co budu potřebovat. Za dva roky je budete mít tady.“ „To je dlouhá doba, ovčáku! Ale nechť, dostaneš, co budeš chtít. Když se Ti ty dudy povedou, na penězích šetřit nebudu. Jestli se Ti nepovedou, nebo bys mne chtěl oklamat, budeš bit. To si pamatuj!“ Ovčák se ale hrozby nezalekl. Převor byl rád, že si dal říci a hned poručil, aby ho v kuchyni dobře pohostili. Hubenovskému správci pak poslal list, aby dal ovčáku Matějovi všechno, co si poručí. Nezapomněl ani na několik beček piva na posilněnou. Když se ovčák vrátil na Hubenov, v panském dvoře bylo z toho pěkné pozdvižení. Správce si přečetl převorův list a zamračil se jako čert. „Tohle jsou panské nápady. Kdo to kdy slyšel, aby ovčák mohl poroučet správci.“ „Jestli mi nedáte, pane správce, co budu chtít, musím dojit zpátky na Strakonice to povědět,“ řekl mu ovčák furiantsky, ale správce ho hned zarazil. „To tak, nikam nepůjdeš! Řekni, co potřebuješ, a já to dám sehnat, kde se dá. Když Ti převor dal slovo, já z toho škodu mít nebudu.“ Ovčák šel do panské stodoly a dlouho se tam točil kolem dokola. Potom začal měřit stodolu na kroky, lokty a palce, až se lidé divili a mysleli, že se jim ovčák pomátí na rozumu. Ale kvečeru přišel za správcem a povídá: „Nebude to lehké. Musím k tomu mít dobré pomocníky. Jednoho sedláře, tesaře a taky kováře. Možná, že nám budou muset pomoci i pacholci. Jeho Milost chce mít dudy tak velké, jako je naše stodola.“ Na správce z toho šly mrákoty, ale ovčákovi pomocníky dal. Sehnal mu padesát kozlích kůží na veliký měch, Strakonický převor byl zvědavý, jak si ovčák povede, a proto poslal písaře do hubenovského dvora na zvědy. Sotva se tam písař objevil, běžel mu správce naproti a lamentoval, jaké má velké výdaje a starosti. Ale ten ho odbyl: „Jeho Milost chce vědět, jak je ovčák s prací daleko. Zavolej mi ovčáka!“ Musel tedy poslat pro ovčáka a sám počkat, až si písař pro něho najde čas. Matěj přišel bez váhání, ale na slovo byl skoupý „Jak bych to řekl? Když si pan převor zamluvil tak veliké dudy, potřebovali jsme mnoho kůží a málem vybili všechny kozly. A než jsme je vydělali a sešili, všechno pivo jsme přitom už dávno vypili. Kdyby nám Jeho Milost poslala

nové, práce by nám šla jistě lépe od ruky.“ Správce se pak zlobil na ovčáka, že si řekl o pivo, ale písař hned odjel na Strakonice, aby jeho žádost vyřídil. A druhého dne byl v hubenovském dvoře vůz s pivem. Když Matěj hledal dřevo na měch a píšťaly, obešel se svými pomocníky kus panského lesa, než vybrali to pravé. Potom udělali měch, tři píšťaly a k tomu ještě dvě plechové trouby. Sedlář sešil kůži, kovář okul měch a zhotovil panty, tesaři postavili podstavec a dřevěné části měchu. Ovčák sám vyřezal ohromnou kozlí hlavu, která byla tak škaredá, že se podobala samému čertu. Když to všechno za dva roky dali dohromady, zdaleka se sem chodili lidé podívat na ten div světa. Osm lidí šlapalo veliký měch, aby to utáhlo. Osm dudáků hrálo na píšťaly, aby dudy zněly. Byla to ohromná muzika. Správce musel dát hlídat hubenovský dvůr ze všech stran, protože se kolem potloukalo tolik cizího lidu, až šel z toho strach. „Čert mi to byl dlužen. Panští písaři sem jezdí za ovčákem jako na zámek a já ani nevím, kde mi hlava stojí,“ huboval správce, ale málokdo ho poslouchal, všichni chtěli vidět jenom dudy. Ovčák Matěj byl spokojen. Dudy stály uprostřed dvora, ale na žádný vůz se nevešly. Dlouho tedy uvažoval, jak by je odvezl na Strakonice. „Když byl náš převor bez nich tak dlouho, do zimy to ještě vydrží a my uděláme pod ty dudy velké sáně, pak je odvezeme na sněhu.“ A tak se čekalo až do Martina. Sotva napadl první sníh, dva páry panských volů je musely táhnout. V kraji se mluvilo jenom o převorovi, jaké si dal udělat dudy. Každý je chtěl vidět, a když je vezli, kolem cesty nebylo ani k hnutí. Staré babky se hrůzou křížovaly nad tím čertovým vynálezem. „Jistě je v nich zakletý sám čert, jinak by přece takové dudy nemohly ani hrát,“ povídaly přitom. „I dejte pokoj s čertem, baby!“ křičel na ně ovčák. „Copak si myslíte, že my neumíme něco takového udělat? To je naše poctivé dílo.“ A opřel se do měchu. Zakvíčelo to z něho a zavzdychalo a babky ze strachu vzaly nohy na ramena, aby je ten čert neodnesl do pekla. Když vjely sáně do nádvoří, sám převor se přišel na ně podívat a obhlédnout celé dílo. S dílem byl spokojen. Potom ovčáka přede všemi pochválil a poručil vyplatit slíbenou odměnu. „Dal sis, ovčáku, opravdu záležet. Pobuď tady se svými pomocníky nějaký čas na Strakonících. Pozvu pány na hostinu a Vy budete na ty dudy vyhrávat.“ Ovčák se nebránil. Vždyť dostali dobře najíst a napít a peněz měli také dost. Když jim převor poručil, vždycky nějaký ten kousek zahráli, pak měli zase volnou chvíli. Byla to hlučná muzika a dlouho se poslouchat při nejlepší vůli nedala. Jednoho dne jim převor přikázal, aby dudy odvezli do Prahy, že sám král se na ně chce podívat. A tak s velikou slávou vezli dudy ze Strakonice. Kam přijeli, všude se lidé sbíhali a divili se. Kus světa prý ten hubenovský ovčák s dudami objel, ale všeho bývá jenom do času. Sáně se jednou pod nimi rozsypaly a nebylo nikoho, kdo by je spravil. Tak se ty vzácné dudy i s dudákem kdesi ve světě ztratily a nikdo neví kde. Strakonický hrad však přečkal svou slávu a stojí dosud, i ten kamenný stůl na jeho nádvoří. Věž Rumpál trčí nad střechami hradu jako prst. Když vítr zafouká a prohání se pak kolem řeky Otavy, vždycky zaskočí do hradních komínů a hraje tam. Někteří lidé říkají, že v tu dobu je slyšet znít ty vzácné strakonické dudy.

Použitá literatura: Z českých a moravských hradů, <https://turistickamapa.cz/hrad-strakonice/>

Ivana Majerová
předsedkyně kulturního výboru

Kontakty na úřad městyse a příspěvky na web: obec.stadlec@seznam.cz, info@stadlec.eu, tel. 380 123 991
Webové stránky městyse: www.stadlec.eu
Městys Stádlec i na Facebooku: <https://www.facebook.com/MestysStadlec/>
Kontakty na starostu městyse: starosta@stadlec.eu, tel. 606 300 313, 380 123 990
Webové stránky Základní školy a mateřské školy: <http://zmsstadlec.webnode.cz>